

Kapitel 27.

Anvisning af eller forbud mod ophold på bestemt sted.

§ 100.

Anvisning af ophold på bestemt sted kan bringes i anvendelse, når gerningsmanden er hjemmehørende der, eller bolig og passende arbejde kan skaffes ham på stedet, og der er grund til at antage, at forbliven i de omgivelser, hvori han befandt sig på lovovertrædelsens tidspunkt, i særlig grad udsætter ham for at begå forbrydelser.

§ 101.

Forbud mod ophold på bestemte steder, såsom havneområder, offentlige eller private lagerpladser eller skibe, kan bringes i anvendelse, når de omstændigheder, hvorunder gerningen er begået, vidner om, at domfældtes adgang til de pågældende steder i særlig grad udsætter ham for at begå forbrydelser.

Kapitel 28.

Tvangsarbejde.

§ 102.

Tvangsarbejde kan bringes i anvendelse, når forbrydelsen må betragtes som udslag af gerningsmandens hang til lediggang og uordnet levevis eller af uvilje mod at ernære sig ved hæderligt arbejde.

§ 103.

Stk. 1. Tvangsarbejde udføres for stat eller kommune mod vederlag. Retten træffer bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket omfang vederlaget skal anvendes til dækning af bøde eller erstatning.

Stk. 2. Påtalemyndigheden kan træffe bestemmelse om, hvorledes løn, som tilkommer domfældte, skal forvaltes, derunder hvor meget der i fuldbyrdelsestiden skal udbetales domfældtes familie.

Kapitel 29.

Tvangsuddannelse.

§ 104.

Tvangsuddannelse kan bringes i anvendelse, såfremt retten finder, at varige opdragende og uddannende foranstaltninger vil være formålstjenlige.

§ 105.

Stk. 1. Tvangsuddannelse sker hos en dertil af det offentlige godkendt person eller institution, som driver fiskeri, husdyrhold, håndværk eller andet nyttigt erhverv.

Stk. 2. Det bliver ved dommen at bestemme, hvor domfældte skal tage ophold i uddannelses-tiden.

Stk. 3. Der tages ved valget af det erhverv, hvori uddannelsen skal finde sted, størst muligt hensyn til gerningsmandens evner og tidligere uddannelse.